

รธน. มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม และมาตรา ๒๖๔

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๕

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติให้กรณีที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดี หากศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีการวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ แม้มิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีโดยตรงก็ตาม แต่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราจำเป็นต้องใช้ในการสั่งเกี่ยวกับเรื่องพยานหลักฐาน ก่อนที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาคดี จึงเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิผู้เสียหายหรือจำเลยในคดีอาญามีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ส่วนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในกระบวนการพิจารณาคดีระหว่างศาลกับพนักงานอัยการ แม้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจะเป็นการบัญญัติเกี่ยวกับพยานหลักฐานในการดำเนินคดีก็ตาม แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันโดยตรง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม

ย่อโดย นายศราวุธ โปธรรม
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางวรรณรัตน์ เกษมสันต์ ณ อยุธยา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔

นางสาวณิชภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ